

РЕШЕНИЕ

№ 8114

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

**ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов
Галин Несторов**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6580** по описа за **2013** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] [населено място], представлявано от С.И. срещу РЕШЕНИЕ от 21.05.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 22-ри състав по НАХД № 13914/2012 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Иска се съдът да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на Софийски районен съд и по съществуващото на спора да бъде отменено наказателното постановление. В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата.

Ответникът – ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА” С., редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима и **ОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно решение от 21.05.20123 г. по НАХД № 13914/2012 г. СРС, НО е

ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 23-2304349 от 08.03.2012 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С. /Д”ИТ” – С./, с което на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ /Наредба №5/

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Е. Х. А., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил нарушение по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5, а в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 22-ри състав е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му /арг. чл. 59, ал.1 ЗАНН/. Последният е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, свързани с него.

Не се споделят изложените касационни доводи за ненадлежно връчване на акта за установяване на административно нарушение предвид изрично вписания отказ на нарушителя да получи акта. **Настоящият съдебен състав не споделя и аргументите за липса на дата на извършване на нарушението. Съгласно нарушената разпоредба на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба №5 уведомлението за прекратяване на трудовите договори се изпраща в седемдневен срок от прекратяването. И в АУАН, и в НП изрично се посочва, че [фирма] е уведомило съответната ТД на НАП за прекратяване на трудовия договор с лицето А. Б. на 07.10.2011 г., без да са налице основания за това, тъй като дружеството в качеството му на работодател не е издало в писмен вид заповед или друг акт (документ) за прекратяване на трудовото правоотношение с работника Б.. Поради това независимо, че датата не е изрично посочена, същата е безспорно определяема поради естеството на нарушението. По тези съображения не са допуснати съществени процесуални нарушения по чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН при съставянето на АУАН и НП, засягащи правото на защита.**

При изяснена фактическа обстановка относно нарушението, районният съд е формирал като краен резултат извод, който не се споделя от настоящия състав относно индивидуализацията на наказанието. Не са изложени от административнонаказващия орган съображенията, мотивирали го на постанови имуществена санкция в размер над минимално установения от закона. Ето защо, НП следва да бъде изменено, като санкцията бъде съответно редуцирана.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл.222, ал.1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, Х.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 21.05.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 22-ри състав по НАХД № 13914/2012 г. като вместо същото постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-2304349 от 08.03.2012 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С., с което на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ като НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция от 2000 лева на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.